

मत्कृतेमन्त्रिमितं वनमंतिकात्वनस्यसमीपे ॥ २३ ॥ प्ररोचितः स्वीकृतः ॥ २४ ॥ २५ ॥ पावकिः स्वाभिकार्त्तिकेयः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ दोषान्दृग्गयाधर्मात्तिकमरूपान् ॥ ३० ॥ स्थिरः सन्भवस्वप्नामुहि
नमल्कृतेत्वयावीरभीः कार्यावनमंतिकात् ॥ इयं भूमिः सदास्माकमुचितावसतां वने ॥ २३ ॥ त्वया तु दुष्करः कस्मादिहवासः प्ररोचितः ॥ वयं तु बहुसत्वेऽस्मिन्
निवसामस्तपोधन ॥ २४ ॥ भवांस्तुरुष्णवर्त्माभः सुकुमारः सुखोचितः ॥ कथं शून्यमिमेदेशमेकाकीविचरिष्यति ॥ २५ ॥ अर्जुन उवाच गांडीवमाश्र
यंकृत्वानाराचांश्चाग्निसन्निभान् ॥ निवसामि महारण्ये द्वितीयद्विवपावकिः ॥ २६ ॥ एष चापिमया जंतुर्दृग्गयसमाश्रितः ॥ राक्षसो निहतो घोरो हंतुं मामिह चा
गतः ॥ २७ ॥ किरात उवाच मयैष धन्वनिर्मुक्तैस्ताडितः पूर्वमेव हि ॥ बाणैरभिहतः शैतेनीतश्च यमसादनं ॥ २८ ॥ ममैष लक्ष्यभूतो हि मम पूर्वपरिग्रहः ॥
ममैव च प्रहारेण जीविताद्व्यपरोपितः ॥ २९ ॥ दोषान् स्वान्नाहं सेऽन्यस्मै वक्तुं स्वबलदर्पितः ॥ अवलिप्तोऽसि मंदात्मन मे जीवन्विमोक्षसे ॥ ३० ॥ स्थिरो भवस्व मो
क्ष्यामि सायकानशनीनिव ॥ घटस्व परयाशक्त्या मुंचत्वमपि सायकान् ॥ ३१ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा किरातस्यार्जुनस्तदा ॥ रोषमाहारयामास ताडयामास चेषु
भिः ॥ ३२ ॥ ततो ल्हेन मनसा प्रतिजग्राह सायकान् ॥ भयो भूय इति ग्राहं मंदं देत्युवाच ह ॥ ३३ ॥ प्रहरस्व शरानेता न्नाराचान्मम भेदिनः ॥ इत्युक्तो बाणवर्षस
मुमोच सहस्रार्जुनः ॥ ३४ ॥ ततस्तौ तत्र संरब्धौ राजमानौ मुहुर्मुहुः ॥ शरैराशीविषाकारैस्तक्षते परस्परं ॥ ३५ ॥ ततोर्जुनः शरवर्षं किराते समवास्तृजत् ॥ त
त्प्रसन्नेन मनसा प्रतिजग्राह शंकरः ॥ ३६ ॥ मुहुर्त्तं शरवर्षं तत्प्रतिगृह्य पिनाकधृक् ॥ अक्षतेन शरीरेण तस्यौ गिरिवाचलः ॥ ३७ ॥ सदृष्ट्वा बाणवर्षं तु मोघाभू
तं धनं जयः ॥ परमं विस्मयं च क्रेसाधुसाध्विति चाब्रवीत् ॥ ३८ ॥ अहोयं सुकुमारांगो हिमवच्छिखराश्रयः ॥ गांडीवमुक्तान्नाराचान् प्रतिगृह्णात्यविद्वलः ॥ ३९ ॥
कोयं देवो भवेत्साक्षाद्द्रोयक्षः सुरोऽसुरः ॥ विद्यते हि गिरिश्चैत्रिदशानां समागमः ॥ ४० ॥ न हि मद्बाणजालानामुत्सृष्टानां सहस्रशः ॥ शक्तो न्यः सहितुं वेगम्
ते देवंपिनाकिनं ॥ ४१ ॥ देवो वा यदि वा यक्षो रुद्रादन्यो व्यविस्थितः ॥ अहमेनं शरैस्तीक्ष्णैर्नयामि यमसादनं ॥ ४२ ॥ ततो ल्हेन मनसा जिष्णुर्नाराचान्मम भेदिनः ॥
व्यस्तृजत् शतधारजनमयूखानिव भास्करः ॥ ४३ ॥ तान्प्रसन्नेन मनसा भगवान्लोकभावनः ॥ शूलपाणिः प्रत्यगृह्णात् शिलावर्षमिवाचलः ॥ ४४ ॥ क्षणेन
क्षीणबाणोऽथ संवृत्तः फाल्गुनस्तदा ॥ भीश्चैनमाविशत्तीव्रातं दृष्ट्वा शरसंक्षयं ॥ ४५ ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ नाराचान् शरजातिभेदान् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अहोयमिति संधिर्षः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ सहितुं सौंदं कृते विना ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥